

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-02456/2019-ERU
Č. j. 02456-6/2019-ERU

V Ostravě dne 24. září 2019

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-02456/2019-ERU a zahájeném dne 27. května 2019 z moci úřední podle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je právnická osoba **KOMTERM Čechy, s.r.o.**, se sídlem Bělehradská 55/15, 140 00 Praha 4, IČO: 285 10 011 (dále též jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání trvajících přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku**, právnická osoba – **KOMTERM Čechy, s.r.o.**, se sídlem Bělehradská 55/15, 140 00 Praha 4, IČO: 285 10 011, **se uznává vinným ze spáchání trvajících přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 311226309 a na rozvod tepelné energie č. 321226311, tj. jako dodavatel tepelné energie, v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 odběrateli tepelné energie Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, IČO: 709 94 234, nevyúčtoval dodávku tepelné energie dle skutečných parametrů teplotnosné látky změřených měřicím zařízením, když tepelnou energii pro přípravu teplé vody a tepelnou energii pro vytápění stanovil na základě celkové spotřebované tepelné energie, která vycházela z výpočtu odebraného plynu, v důsledku čehož vyúčtoval odběrateli tepelné energie o GJ více.
- II.** Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona, se účastníku řízení za spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 32319.

- III.** Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 32319.

Odůvodnění

I. Úvod

Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil dne 27. května 2019 z moci úřední podle ust. § 46 správního řádu, v návaznosti na ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky, správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření z možného spáchání trvajících přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. Správní řízení bylo zahájeno dnem doručení Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 24. května 2019, č. j. 02456-3/2019-ERU účastníkovi řízení, které mu bylo doručeno dne 27. května 2019.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 08611/2018-ERU, zahájené dne 4. září 2018 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

II. Kontrolní zjištění

Kontrola Úřadu byla zahájena dne 4. září 2018 a jejím předmětem bylo dodržování povinností stanovených ust. § 78 odst. 1 energetického zákona a ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá téhož zákona. Úřad vyhotovil dne 16. října 2018 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 08611-13/2018-ERU (dále též jen „protokol o kontrole“).

V protokolu o kontrole bylo uvedeno, že účastník řízení jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 311226309 a na rozvod tepelné energie č. 321226311, tj. dodavatel tepelné energie, v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 odběrateli tepelné energie specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí nevyúčtoval dodávku tepelné energie dle skutečných parametrů teplotnosné látky změřených měřicím zařízením, když tepelnou energii pro přípravu teplé vody a tepelnou energii pro vytápění stanovil na základě celkové spotřebované tepelné energie, která vycházela z výpočtu odebraného plynu, díky čemuž vyúčtoval odběrateli tepelné energie o [REDAKCE] GJ více.

S výše uvedeným protokolem o kontrole byl účastník řízení prokazatelně seznámen, když protokol o kontrole mu byl doručen dne 16. října 2018 prostřednictvím datové schránky. Vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole účastník řízení nepodal námítky.

III. Průběh správního řízení

Správní orgán převzal do správního spisu dne 26. února 2019 kontrolní spis sp. zn. 08611/2018-ERU záznamem o vložení do spisu č. j. 02456-2/2019-ERU.

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení pod sp. zn. OSR-02456/2019-ERU. Dne 27. května 2019 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Oznámení o zahájení správního řízení, č. j. 02456-3/2019-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne. V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení poučen o jeho právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu a právu požádat o nařízení ústního jednání, je-li to nezbytné k uplatnění práv účastníka řízení, ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Dne 26. června 2019 zaslal Úřad účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 02456-4/2019-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne. Správní orgán v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu informoval účastníka řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude rozhodnutí ve věci vydáno, a současně o možnosti doložit správnímu orgánu informace o aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 10 kalendářních dnů ode dne doručení.

Dne 4. července 2019 zaslal účastník řízení Úřadu přípis označený jako „Vyjádření k podkladům rozhodnutí číslo jednací 02456-4/2019-ERU“ ze dne 4. července 2019, č. j. 02456-5/2019-ERU (dále jen „Vyjádření“), spolu s Dodatkem č. 1 ke smlouvě o dodávce tepla [REDAKCE] (dále jen „Dodatek č. 1“). Účastník řízení ve Vyjádření uvádí, že Úřadu zasílá Dodatek č. 1, který mění způsob vyúčtování tepelné energie, tak aby byl v souladu s energetickým zákonem.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou ve Veřejném rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddíle C, vložka 146821.

Účastník řízení je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 311226309 a na rozvod tepelné energie č. 321226311 tj. dodavatel tepelné energie.

Účastník řízení jako dodavatel tepelné energie provozuje nízkotlakou plynovou kotelnu „K Dílnám“ umístěnou na adrese K dílnám, 280 02 Kolín. Z této kotelny je tepelná energie dodávána jednomu odběrateli tepelné energie, přičemž tento odběratel odebírá tepelnou energii pro vytápění a ohřev teplé vody.

Účastník řízení dodává tepelnou energii odběrateli tepelné energie společnosti Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, IČO: 709 94 234, a to do dvou odběrných míst.

Z podkladu obsaženého ve spise pod č. j. 08611-3/2018-ERU označeném jako „Přehled odečtů a spotřeb v období od 01. 2017 – 12. 2017“, a ze zápisu z jednání v rámci kontroly ERU č. j. 08611-6/2018-ERU vyplývá, že účastník řízení měl v době kontroly všechny odběrná místa osázená měřicími zařízeními, která byla zapojená a měla platná ověření, a účastník řízení jimi měřil dodávanou tepelnou energii. Účastník řízení za rok 2017 naměřil množství tepelné energie ve výši [REDAKCE] GJ.

Ze smlouvy o dodávce tepla [REDAKCE] obsažené ve spise pod sp. zn. 08611-3/2018-ERU vyplývá, že účastník řízení sice tepelnou energii měřil stanoveným měřicím zařízením, ale na základě smluvního ujednání obsaženém ve smlouvě vyúčtovává tepelnou energii na základě výpočtu ze spotřebovaného plynu, dále koeficientu vyjadřujícího poměr mezi výhřevností a spalným teplem a účinnosti zdroje.

Z popisu způsobu vyúčtování předloženého účastníkem řízení v rámci kontroly pod č. j. 08611-6/2018-ERU dále vyplývá, že z celkového množství tepla spočítaného na základě spotřebovaného plynu je odečteno teplo spotřebované pro ohřev teplé vody, které je vypočteno na základě ust. § 7 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 194/2007 Sb., kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé vody, měrné ukazatele spotřeby tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody a požadavky na vybavení vnitřních tepelných zařízení budov přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům (dále jen „vyhláška o pravidlech vytápění a dodávce teplé vody“). Po odečtení tepla potřebného pro ohřev teplé vody je zbytková tepelná energie pro vytápění rozdělena mezi dvě odběrná místa v poměru kalorimetrů.

Tímto postupem účastník řízení stanovil a vyúčtoval výsledné teplo za rok 2017 v celkové výši [REDAKCE] GJ, což je o [REDAKCE] GJ více než kolik změřil stanoveným měřicím zařízením na měření tepelné energie.

V. Právní hodnocení

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl novelizován ke dni 1. prosince 2018 zákonem č. 173/2018 Sb. a ke dni 1. ledna 2019 zákonem č. 285/2018 Sb. (dále jen jako „novelizovaný zákon o odpovědnosti za přestupky“). Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku, pozdějšího zákona se použije, pokud je pro pachatele příznivější. Právní úprava novelizovaného zákona o odpovědnosti za přestupky není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytýkaného jednání

účastníka řízení novelizován, a to naposledy zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2019 (dále jen jako „novelizovaný energetický zákon“).

Energetický zákon [v ust. § 91 odst. 12 písm. d)] i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 12 písm. d)] stav, pokud držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teplotnosné látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrhuje měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno [tj. posuzoval ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona].

Za přestupek podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona i novelizovaného energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) stejných zákonů, pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Tedy výše pokuty se v novelizovaném energetickém zákoně nezměnila.

Energetický zákon a rovněž novelizovaný energetický zákon tedy za přestupek dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) stejných zákonů neumožňují pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupku postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky a novelizovaného energetického zákona, který vyhodnotil jako pro pachatele příznivější (logicky navazuje na úpravu zákona o odpovědnosti za přestupky) jak i vyplývá z části VI. „Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byl přestupek spáchán.

V. I. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo držitel licence na rozvod tepelné energie dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teplotnosné látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrhuje měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ust. § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá dodavateli tepelné energie, tj. držiteli licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie, povinnost dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a vyúčtovat odběrateli tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem. Obsahem tohoto ustanovení je tak několik povinností uložených držitelům licence, jejichž nedodržení je následně zákonem postihováno prostřednictvím skutkové podstaty přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

V. II. Právní posouzení skutku

Správní orgán má za nesporné, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň byl v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 dodavatelem tepelné energie ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) bodu 2 energetického zákona. Účastník řízení je tedy subjektem, na něhož se vztahují povinnosti vymezené ust. § 78 odst. 1 téhož zákona.

Správním orgánem bylo zjištěno na základě podkladů obsažených ve správním spise pod č. j. 08611-3/2018-ERU a pod č. j. 08611-6/2018-ERU, že účastník řízení za období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017, v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona, nevyúčtoval odběrateli tepelné energie tepelnou energii podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů měřicího zařízení, když sice tepelnou energii měřil stanoveným měřicím zařízením, ale na základě smluvního ujednání uzavřeným s odběratelem tepelné energie vyúčtoval tepelnou energii na základě výpočtu ze spotřebovaného plynu, dále koeficientu vyjadřujícího poměr mezi výhřevností a spalným teplem a účinnosti zdroje. Z takto vypočítaného celkového množství tepelné energie je odečteno teplo spotřebované pro ohřev teplé vody, které je vypočteno na základě ust. § 7 odst. 3 písm. b) vyhlášky o pravidlech vytápění a dodávce teplé vody. Po odečtení tepla potřebného pro ohřev teplé vody je zbytková tepelná energie pro vytápění rozdělena mezi dvě odběrná místa v poměru kalorimetrů.

Tímto postupem účastník řízení stanovil a vyúčtoval výsledné teplo za rok 2017 v celkové výši [REDAKCE] GJ, což je o [REDAKCE] GJ více než kolik změřil stanoveným měřicím zařízením na měření tepelné energie.

Z výše uvedeného je patrné, že účastník řízení nevyúčtoval dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky změřených stanoveným měřidlem, kdy toto množství tepelné energie stanovil výpočtem, přičemž v důsledku tohoto postupu nebylo prokázáno znevýhodnění dotčených odběratelů, neboť se snížila jednotková cena tepelné energie a zároveň došlo ke zvýšení vyúčtovaného množství tepelné energie. Správní orgán má za nepochybné, že účastník řízení nedodržel postup stanovený ust. § 78 odst. 1 energetického zákona, neboť odběratelům nevyúčtoval dodávku tepelné energie dle údajů změřených měřicím zařízením.

V. IV. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky trvajících přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, neboť účastník řízení v rozporu se zákonem nevyúčtoval dodávku tepelné energie

dle skutečných parametrů teplotnosné látky změřených měřicím zařízením, když množství tepelné energie stanovil výpočtem dle množství spotřebovaného plynu.

K právní kvalifikaci jednání účastníka řízení jako trvajících přestupků správní orgán uvádí následující. Protiprávní jednání účastníka řízení odpovídá definici trvajících přestupků, jak ji vytvořila právní teorie a judikatura. Trvajícím přestupkem je takové jednání, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu (viz Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 5 As 21/2007-99). Trvajícím přestupkem je tedy takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající (i) ve vyvolání a (ii) následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán.

Správní orgán konstatuje, že obě podmínky trvání přestupků dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona má za kumulativně splněné, když jednání pachatele spočívalo (i) ve vyvolání (účastník řízení vypočítával tepelnou energii dle spotřebovaného plynu) a (ii) následném udržování protiprávního stavu (dodávku tepelné energie odběrateli opakovaně nevyúčtoval podle údajů měřicího zařízení).

V této souvislosti se nicméně správní orgán musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušení povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky přestupku je třeba obecně vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

Účastník řízení v rámci dotčeného vymezeného území „Kolín“ odběrateli tepelné energie nevyúčtoval dodávku tepelné energie podle údajů měřicího zařízení. Jak sice bylo uvedeno výše, z podkladů ve spise nelze prokázat, že odběratelé byli postupem účastníka řízení znevýhodněni, avšak sama skutečnost, že účastník řízení tepelnou energii dopočítává dle množství spotřebovaného plynu, má za důsledek naplnění materiální stránky přestupku. Ke skutečnosti, že znevýhodnění odběratelů účastníka řízení nebylo prokázáno, je dále přihlídnuto při ukládání správního trestu. V jednání účastníka řízení tak lze spatřit vyšší

než nepatrnou míru společenské škodlivosti, která postačuje k naplnění materiální stránky trvajících dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

V. V. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda účastník řízení za přestupky neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytýkaného trvajících přestupku podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení výše popsanými skutky dopustil spáchání trvajících přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, za který je také odpovědný, a správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

VI. Uložení správního trestu

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku přiléhavý, zejm. s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti správního deliktu, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Povaha spáchaného přestupku spočívá ve skutečnosti, že účastník řízení nepostupoval správně při měření a vyúčtování dodávky tepelné energie, čímž bylo odběratelům vyúčtováno jiné množství tepelné energie, než bylo skutečně dodáno. Závažnost daného přestupku hodnotí správní orgán jako nižší, neboť nebylo prokázáno, že by odběratelé účastníka řízení byli poškozeni.

S výše uvedeným pak bezprostředně souvisí i skutečnost, že účastník řízení svým protiprávním jednáním nezískal (nebyl prokázán) neoprávněný majetkový prospěch, což správní orgán hodnotí jako polehčující okolnost.

Z Vyjádření účastníka řízení je jasně patrné, že se účastník řízení snaží protiprávní stav napravit, a to uzavřením Dodatku č. 1 ke smlouvě o dodávkách tepelné energie, který mění způsob vyúčtování tepelné v souladu s energetickým zákonem. K této skutečnosti přihlíží správní orgán jako k polehčující.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Z výkazu zisku a ztráty za období roku 2018 dostupného z Veřejného rejstříku vyplývá, že účastník řízení dosáhl provozního výsledku hospodaření ve výši 8 064 000 Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 8 696 000 Kč.

S ohledem na výše uvedené je správní orgán toho názoru, že pokuta v uložené výši není pro účastníka řízení jakožto právnickou osobu likvidační.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové

poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Vzhledem k výše uvedenému a na základě zohlednění všech otázek a okolností daného případu, dále pak s přihlédnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, majetkovým poměrům účastníka řízení, byla účastníku řízení pokuta uložena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tedy u samotné spodní hranice možné zákonné sazby.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Správní orgán považuje takto stanovenou pokutu za odstrašující a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Andrea Chutná, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava